

minna ommast perremehhest ütsinda mahhajänu. Ma es tahha kül temmasti mahhajäia nink pälvi tedda veel Königsbergi linan hallusaste: "Ärge reisige ütsinda, wöike minno ka ütten! Ehk kül mo tros ei olle parhilla sün, sisli ma wöi üttentulla, kül tüttar sadap trossi pärra." Ent temma naar nink kostse: "Tohter üttel, et ma julgeste wöi ütsinda reisida, ent teie ollete häddaline nink tete mulle ennege reissi pääl waiwa." Temma taht laiwaga minna, ent minna keli sedda nink lodi, et laiw jo olnes ärralannu, kui mo perremees körterist merre weerde sõit; ent hobbese tulliwa merre werest tühjalt taggasi; laiw olli veel sääl olnu nink mo perremees õigel ajjal veel päles sanu. Se olli päramene kord, et minna omma kallist perremest veel ilma pääl näije! Se olli

16. Junil. Temma olli tootanu mulle Stettini linast kirjutada nink minna odi terve näddal suren peljun nink hirmun sedda kirja. Wimate tulli 24. Junil kirri Tresdeni linast, ent se kirri es jöiviva minno sõant rahkul vanna. Se laiwa-reisimine olli mo perremehhel wäga kahjolik olnu. Ossendamise läbbi merre pääl olli täl werri pähbä idusnu nink täl ei olle wöimalik olnu Stettini linast kirjutada, kui ta sääl olli mäle joudnu, enge säält ilma wibimata aurotöllaga Perlinist läbbi öwa Tresdeni ruttanu. Tresdenin olli täl lange pärvallo olnu nink aotis filma-ärajumimestamine nink sepärast olli temma säält jälse rutto Karlsbadi lina sõitnu tohtre Erdmanni jure abbi otsma, ke Tartust olli sinnatulnu. Se kirja päle olles minna ilmawibimata talle pärralannu, ent ma pelgū, et ma temmaga kollo es saas, fest ma es tiija, mes röduwo tohter Erdmann talle piddi andma. Minna es mõista muud tetta, kui talle kirja sata Pranzenbadi lina Põmimaal, fest se lina terwuse-lätte pruki olli temmal jo Tartun etterõetu, nink teedmist anda, et ma walmis olles essi henne pärast ka sinna minna, se päle loten,

et talle se waasta middale es olles ütsemist. Sesamma postiga kirjuti minna ka tohtire Erdmannile nink pälvi tedda, mulle töötet kirjutada, kuis luggu haigega olnes. Jäalle läts üts näddal mulle oten nink wärsristen möda. Wimate tulli poolpäival, 30. Junil, kirri mo wäule Pranzenbadi, kost sel temmale kirjutap, et temma minno perremest om leüdnu körterin haige ollewat nink temmasti läsku sanu talle kirjutada, et tohter talle kitnu Pranzenbadi ärraminna male, nink et temma minno palles, ilmawibimata sinna tulla nink tedda säält ärrawia. Se olli öddangul kello 8 aego, kui wäli mulle sedda üttel nink ma essti olli rinnust haige; ent teie wöite essti möttele, armas Luis, et minna omma haigust nüüd ennamb es kawwats, enge seddamaid omma trossi kolkowötti nink töösel hommungul kello 6 aigo jo te pääl olli Königsbergi lina. Kello 11 aigo olli ma sääl, ent üts aurotölla rong olli jo Perlini ärralannu, töine piddi veel öddangul kello pole 11 aigo minnema. Oh, mes piin se mul olli, sääl ütsinda trahteri pääl istu nink öddanguni odata, kui mo südda ja mo mötte sääl tahtse olla, kui mo armsal abbikasal häddan nink wallun minno wajja olli! Runnage es olle mo silm veel aurotöldä nink raudteed nännu, funnage es olle ma veel säratse sure reissi pääl wöderal maal olnu, ent armas taiwane essa olli mo abbimees nink toetaja, nida et ma iks häste korda sai nink töllan hääd assent leüdse. Ent minna es julgu ka töllast wäljatulla ehk pallakest wöötta, enne kui ma Perlini sai, nink sääl es jäi minna päiva hengama, nida kui liik mu reisi ja teggiwa, enge otse seddamaid jälse säält eddesiminna. Eespäiva öse waasta töösi päiva 3. Julil läts rong minnema nink kello 9 tööspäiva hommungul olli ma jo Plauenin. Ent säält ei lää urotoold Pranzenbadi, enge hobbeste post. Säält lätsi ma sis postiga eddesti mäksle ülles märest alla, seni kui ma pärale saihe. Kello 6 aigo päle